

Вѣрвайте, кой-то е на истина просвѣщенъ чело-
вѣкъ, т. е. за человекъ Христїанинъ, кого-то не из-
реченно-то величество Божїе презъ средъ прохожда, нѣ-
ма по свато има, отъ има-то Божїе. И макаръ ко-
га она кратка, но многознаменита и найсакръшена
молитва, кола то му е отъ сами-атъ Спаситель пре-
ддадена изрича, сѣкоги съ найдялоко страхопчита-
нїе исъ особито одушевленїе говори: „Да сватїтса
ѿма Твѣе; Защо мысль-та на оногова, кой-то е е-
динъ и найвысокъ въ всички-атъ свѣтъ пленава му
разумъ-атъ.

Сички-те народи и сички-те племена челоувѣчески
осѣшатъ това дялоко страхопчитанїе камъ Онова
найвысоко сѣщество, ако са и разликуватъ помежду си
въ начинъ-атъ и обичаи-те, съ кои-то Го прославляватъ.
Нѣкои отъ тѣхъ са бѣатъ свато-то има божїе на уста-
та си и да изговоратъ. Нѣкои пакъ кога Го споменатъ,
сѣкоги или смирено оборатъ очи-те си доле на земь-та,
или ги съ благочестиво чувство управатъ горе на небо-
то, или са поклонатъ, или глакъ-тѣ открьена дръжатъ,
да бы нѣкакъ и съ сами-те вѣнкашны знацы пока-
зали, онова цю осѣшатъ въ своѣ-тѣ вътрешность, ко-
га само помыслатъ на неописано то Негово величество.

Да видиме сега, какки трѣбува да бѣдатъ Хри-
стїански-те общества, кои-то сѣ съ лаученїа-та
Евангелски сзарени? Христїани-те, като иматъ пѣр-
венство надъ други-те народи, не сѣ ли съ това се-
везани свое-то искрено благоговѣнїе камъ Рожество-
то да показуватъ? И дали Богосчитанїе-то, кое-
то они на Творецъ-атъ си отдаватъ, невы могло да
послужи за примѣръ на сички-те други народи, кои-
то още не сѣ познати съ открьенїе-то Божїе? — Ко-